

denne Partibeslutning fra hans Meningsfællers Side er det noget vanskeligt at faae ned; jeg vil indrømme, at den vil være vanskelig at faae ned paa 75 Balgstole omkring i Landet, hvis der vil være 75 eller 80, der stemme imod at fortsætte Sagen videre. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem maa søge at opbyde Alt for en Slags, jeg vil ikke sige virkelig Begrundelse, men dog en Række af Skingrunde, om ikke Andet, for en saadan Stilling. Det ærede Medlem udtalte i det første Møde, at han mente, at man skulde nærme sig lidt efter lidt til hinanden. Jeg har nærmere omtalt hans og hans Kollegers Stilling her i Thinget, men jeg gjentager her, at, naar hans ærede Kollega fra Randers (N. P. Jensen) yttrede, at de ingen finansiell Grændse havde sat, saa vil jeg bede ham læse den ærede Ordførers Erklæring, som han selv har underskrevet, thi der staar, at de ville gaa til den samme finansielle Grændse som til 3die Behandling, hvis man da kunde faae et saadant Forslag vedtaget, det er dog vel et tydeligt Ultimatum. Jeg har altsaa berørt, at det, at nærme sig lidt efter lidt til hinanden, er at fjerne sig mere og mere; den ærede Ordfører, der ikke vilde stille imødekommende Forslag til 3die Behandling, stiller nu Forslag om at gaa 300,000 Kr. længere op. — Dernæst førte det ærede Medlem ind i Debatten, at jeg skulde have kaldt det Forslag, der blev vedtaget ved 3die Behandling, Thingets virkelige Mening, og byggede saa derpaa, idet der blev protesteret derimod, den Paastand, at det da ikke var og ikke kunde være Grundlaget for Fællesudvalg i Enhold til Grundlovens § 53; det var en overordentlig interessant Slutning. Dengang jeg hørte denne Forklaring af det ærede Medlem, tænkte jeg: Skal nu ogsaa denne Grundlovsparagraf bortfortolkes. (Siel: Det er skjændigt!) Ja, jeg veed ikke, hvad skjændigt det ærede Medlem fra Nørresundby kan hitte paa, det vedkommer ikke mig, jeg antager, at han tænker, det nok kunde lade sig gjøre, det skal jeg ikke indlade mig paa, men det, som den ærede Ordfører nævnte, har jeg ikke sagt, og den ærede Ordfører kom jo ogsaa temmelig snart bort derfra, da han havde faaet det anbragt saaledes, at hans Venner fra Bilestræde og ned til Sammelstrand kunde optage det som Noget, jeg havde gjort mig skyldig i, der berettigede de Herrers til end yderligere at stemme imod mit Forslag. Dernæst vil jeg sige, at det ærede Medlem slet ikke har Ret deri, at dette Forslag, selv om det ikke betegnedes Folkethingets virkelige Mening, ikke kunde komme til Forhandling i Fællesudvalg, det staar der ikke et Ord om i Grundlovens § 53. Der staar, at, naar et Lovforslag vedtages i det ene Thing, bliver det i den Form osv. Der staar altsaa Ordet „vedtaget“, og nu er det dog virkelig faktisk, at det Forslag, vi her fremskille, er vedtaget her ved 3die Behandling, og saaledes opfylder alle grundlovs-

lige Betingelser for at komme i Fællesudvalg. Spørgt veed jeg i Grunden ikke, hvad jeg skal sige om Folkethingets virkelige Mening, det forekommer mig, at det ærede Medlem har ikke sagt sit sidste Ord og indtaget Standpunkt, og de Andre, hans Allerede idag, have heller ikke sagt det, saa jeg skulde være mest tilbøjelig til at mene, at det Foreliggende haabe i Form og Indhold finansielt vilde være omtrent Gjennemsnittet af Folkethingets virkelige Anskuelse om dette Spørgsmaal, saaledes som Forhandlingerne dreiede sig. Da det nu ikke gik, søgte det ærede Medlem at gjøre en Sammenstilling mellem sine §§ 18—51 og vore §§ 17—47, og af denne Sammenstilling har man faaet ud, at der laa egentlig Stridspunktet mellem os i disse Paragrafer, der laa egentlig de saa haardt omstridte Punktter, og naar blot de blev Gjenstand for Forhandling i Fællesudvalget, kunde vi sagtens være fornøiede fra Folkethingets Side. Dogaa dette er det lykkelige at naae videre med under den nuværende Situation, og dette giver mig Anledning til at imødegaa den ærede Ordførers Fremstilling af denne Del af vort Forslag, sammenlignet med hans Forslag. Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at, dersom man altsaa vil slutte sig til den ærede Ordfører i §§ 2, 3, 4 og 5 og bestemme, at Hæren skal have 5 Brigader og Livgarden, og hver Brigade skal bestaa af 2 Regimenter, og hvert Regiment af 4 Batailloner, 3 Liniebatailloner og 1 Forstærkningsbataillon o. s. v., alle disse Afdelinger, som her staa i disse 4 Paragrafer, som den ærede Ordfører vil have Thinget til at vedtage usorandret, og vi saa gaa over til Forskellen mellem §§ 18—51 i hans Forslag og §§ 17—47 i vort, vil der ikke kunne blive en større Forskjel mellem os end høist 50,000 Kr. Thi hvad der vedrører Afdelingerne, Hærens Kammer, som det kaldes, det vil sige Antallet af Officerer og Underofficerer ved de fastslaaede Afdelinger, staar i vort Hærslovsforslag saa nær ved de Herrers, at der egentlig ikke vil være Noget tilbage at være uenig om. Da den ærede Ordfører sølte, at det heller ikke kunde gaa længere, at det kun var som en lille Ballon, man fastede iveitret, men som snart revnede, saa yttrede det ærede Medlem, at det var ikke godt nok til at faae det i Fællesudvalg, thi der kunde man tale om Allehaande i Lovforslaget. Jeg tillod mig dengang at overrække ham § 53 i Grundloven, men det var vel sagtens, fordi han sølte, at han var gaaet forvidt i sin Bevisførelse, at han sagde, at denne Paragraf slet ikke havde Noget med vort Forslag, slet ikke havde Noget med denne Sag at gjøre. Men det kommer netop denne Sag ved. Thi det hedder deri, at Fællesudvalget afgiver Betænkning over Uoverensstemmelserne og afgiver Indstilling til Thinget, og fordi Uoverensstemmelserne gjælder nogle Kapitainer, nogle Korporaler og nogle Sergenter, gad jeg nok vide,